

ጥሩዬ፡ አደራዋን ያልዘነጋች ወርቃችን

የኢትዮጵያ ሬዲዮና ቴሌቪዥን ጋዜጠኛ ስለ ለንደን አሎምፒክ ተሳትፎዋ ላቀረበላት ጥያቄ ጥሩነሽ "ከቤት ጀምሮ መንገድ ላይ የሚያገኘኝ ሰው ሁሉ አደራ ብሎኛል" ነበር ያለችው። ከበርካታ ጊዜያት ጉዳት በኋላ ያን ውበት ያለው አጨራረሷን በ10000 ሜትር ሩጫ ያሳየችን የሀገርና የህዝብ አደራ ጉልበት ስለጨመረላት እንደሆነ ቀደም ብላ ከተናገረችው መንገዝብ ይቻላል። የርሷ ብርታት ለአዲሲቷ ጀግና ቲኪ ለድንቅየዋ መሠረት ጉልበት ሆኖ ሌሎች ሁለት ወርቆች በለንደን አገኘን! የብርና የነሐስ ሜዳሊያዎችም በኢትዮጵያዊነት ፅናት የተገኙ ለሀገራችን መኅናጸፊያ የሚሆኑ ተጨማሪ ውበቶች ናቸው። ክብር ውድድራቸውን በአይበገሬነት ለጨረሱ ልጆቻችን!

አበበ ቢቂላ የሮምን አሎምፒክ በባዶ እግሮቹ ካሸነፈ በኋላ አንድ የውጭ ጋዜጠኛ ላቀረበላት ጥያቄ የሰጠው ምላሽ የአሎምፒክ አርማችን ሊሆን የሚገባ ጥቅስ ነው።

ጋዜጠኛ: አበበ ቢቂላ ለምንድነው በባዶ እግርህ የምትሮጠው?

አበበ: እኛ ኢትዮጵያዊያን ዘወትር የምናሸነፍው በፅናትና በጀግንነት እንደሆነ ለዓለም ለማሳየት ፈልጌ ነው ብሎ ነበር በፍፁም ኢትዮጵያዊ ቆራጥነት የመለሰው።

ይህ ነው ኢትዮጵያዊ የአሎምፒክ መንፈስ። ይህ ነው አቤን በባዶ እግሩ በሮም ኮብል ድንጋይ ላይ ተሰርቆ ተወስዶ በነበረው ሃውልታችን ፊት ዓለም እስኪገርመው ያስሮጠው! በማንም ሊሰበር የማይችል ሬከርድ ማለት እንዲህ ነው!

በየትኛውም መስክ ከውስጥ ባልሆነ ስሜት፣ እልህ፣ የአሸናፊነትና ክብርን ያለማስነካት መንፈስ መወዳደር አደገኛና ከአንድ ወይም ሁለት የማሸነፍ አጋጣሚ/ዕድል የማያልፍ ብልጭ ብሎ የሚጠፋ መብራት ማለት ነው።

ማራቶንን የሚያክል "የአሎምፒክ ጨዋታዎች ንጉስ" ሳይጠናቅቁ መቅረት በተለይ ለእኛ ለኢትዮጵያውያን፤ ለነአቤ፣ ማሞ፣ ምሩፅ፣ ሀይሌ፣ ደራርቱ፣ ጥሩነሽ፣ ቀነነሳና ሌሎች በርካታ ጀግኖች ሀገር ልጆች የሚያሸማቅቅና የቀደሙ ባለታሪኮችን ድል የሚያኮስስ ተግባር ነው ብዬ ስለማስብ በአፋጣኝ ሊታረም የሚገባ ባህል ነው። ማሸነፍ ሌላ ጉዳይ ነው ማቋረጥ ግን ያሳፍራል። እንደኔ መሮጥ ቢያቅትህ ታራምደህም ቢሆን ትጨርሳለህ እንጂ ከመንገድ ወደ ቤት አትመለስም።

እንደ ቢቢሲ ያሉ ታላላቅ የሚዲያ ድርጅቶች ከ50 ዓመታት በኋላ የአበበ ቢቂላን ታሪክ ሲያነሱ ፅናቱ አስደንቋቸውና የነዚህን አርበኞችን መንፈስ የጨበጡ ወጣት ኢትዮጵያውያንም በባዶ እግር ሳይሆን በተመቻ ጫማና አስፋልት ላይ በመሮጥ ድልን ወደ ሀገራቸው መመለስ እንደሚችሉ፣ ካልሆነም ውድድራቸውን በክብር እንዲጨርሱ ለማሳየት ነው።

መዳበር ያለበት የጀመሩትን የመጨረስ ባህል ሲሆን ይህ ደግሞ በየትኛውም መስክ ለሚመጣው ትውልድ መተላለፍ ያለበት ነው እንጂ ኢትዮጵያን የምታክል ታላቅ ሀገር አትሌት ሩጫውን ሲያቋርጥ እንደ ተራ ጉዳይ ማየት አይገባም። የችግሩ ምንጭ መፈተሽና ተጠያቂነትንም ሊያስከትል ይገባል።

ታዲያ ለሀገሯ ለመጀመሪያ ጊዜ ትምህርትና ስፖርት አዳብላ በዋና የተሳተፈችው ወጣት ያኔት ከማን ትማር? ዛሬ ባታሸነፍም ነገ የኔ ነው የሚለውን ፅናት ከየት ታግኝ እንዲህ በየመንገዱ የሚንጠባጠብ ስፖርተኛ እያየች?

አትሌቶች ሲመረጡ ሚኒማ ሰዓት ብቻ ሳይሆን የፅናት፣ የአሸናፊነት፣ የተሰጣቸውን አደራ የመወጣት ብቃታቸው መታየት አለበት። ይህም በቀላል የስፖርት ስነ-ልቦና ሊገነባና ሊፈተን የሚችል እንደሆነ ይህን ያጠኑት የሀገራችን ባለሙያዎች ያጡታል ብዬ አልገምትም።

ስለሆነም ያሸነፉትን ስናመሰግንና ስንሸልም ኃላፊነታቸውን በብቃት ያልተወጡትን ተጠያቂ ማድረግና ለተከታይ ስፖርተኞች ማሳየት ነገ በዓለም አደባባይ ከመሸማቀቅ ያድነናል።

ሪዮ ላይ በአቤ መንፈስ እንገናኝ።